

Inleiding

Zondag 11 oktober 2009 betekent een nieuwe start. Een nieuwe start voor ons, de jongeren van het Vlaams Belang. Voortaan geen oude wijn in nieuwe zakken noch nieuwe wijn in oude zakken, enkel nog de beste wijn in de beste zakken. VBJ lanceert een verfrissend project voor onze werking, weliswaar zonder van onze ideologische lijn af te dwalen.

Wij trachten een gloednieuwe dynamiek op gang te brengen en willen steeds meer jonge mensen aantrekken en aanspreken. Deze visietekst toont in drie krachtige pijlers aan dat wij nog steeds het enige alternatief zijn. Terwijl andere partijen zich prioritair toeleggen op macht verwerven en “perceptie” (de relaties met pers en media komen voor alles) focussen wij ons op onze ideeën, principes en programma. Een duidelijke en samenhangende visie voor de toekomst van een sociaal en onafhankelijk Vlaanderen is de bron van onze partij.

De tekst is uitgewerkt rond drie fundamentele pijlers:

- Een onafhankelijk Vlaanderen
- Een sociaal en veilig Vlaanderen
- Een Vlaams Vlaanderen / identiteit

De jongeren van het Vlaams Belang zijn immers dé Vlaams-nationalistische jongerenbeweging bij uitstek. Wij zijn de enige sociale volkspartij die de identiteit en de cultuur van de Vlaming voorop stellen. Laten we van deze visietekst een uitgangspunt maken voor de uitwerking van een jongerenprogramma, waarmee we de aanstaande kaders, de toekomstige mandatarissen en de jonge militanten een basis kunnen meegeven waarop men kan bouwen in het dagelijkse leven en waarmee men in discussie kan treden met vrienden en familie. Op naar een nieuwe dynamiek!

1. Een onafhankelijk Vlaanderen

De juridische puinhoop, ontsnapte gedetineerden, de communautaire problemen rond de niet-splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, de sociale zekerheid, flitspalen,... . Er wordt vandaag de dag in België meer ruzie gemaakt dan ‘goed bestuurd’.

Het ene landsdeel houdt het andere in een houdgreep zodat België uitblinkt in immobilisme en zodat dit land verziekt in node- en hopeloze compromissen. De kunstmatige constructie België is het probleem. De oplossing is een onafhankelijke Vlaamse staat, waarbij nauwe samenwerkings-verbanden met Nederland opgebouwd kunnen worden. Een nieuwe staats hervorming of het zogezegd ‘verdampen van de Belgische staat’, betekent enkel een nog stevigere houdgreep, een nog ergere verlamming. Voor ons geen nieuw rondje staats hervormen, geen lakse houding en niet afwachten tot ‘België verwasemt’. Voor ons géén N-VA die alleen maar belooft en uiteindelijk – zelfs na hun echtscheiding – aan het handje van de CD&V blijft lopen en zo België mee in stand houdt. Er is slechts één conclusie mogelijk: België Barst, Vlaanderen Onafhankelijk!

Daarom bekijken we in deze pijler:

- ➔ Waarom Vlaanderen onafhankelijk moet worden.
- ➔ De strategie naar een onafhankelijk Vlaanderen.
- ➔ Hoe de Vlaamse staat, eenmaal gerealiseerd, dient georganiseerd te worden.

a) België is het probleem.

“*La Belgique sera latine, ou ne sera pas*” zei kardinaal Mercier in de beginjaren van België, dat als Franstalige staat is opgericht. De Vlaamse Beweging voert al sinds 1830 een strijd voor het behoud van de Vlaamse cultuur en de Nederlandse taal. Aanvankelijk trachtte men dit te bereiken met federalistische eisen, maar dit bleek een foute keuze. Zoals reeds in de inleiding van dit stukje duidelijk werd, houden Vlaanderen en Wallonië elkaar in een wurggreep. *Donc, elle ne sera pas!*

Vlaanderen in Europa

Een onafhankelijk Vlaanderen zal niet langer door de Belgische filter vertegenwoordigd worden in de internationale instellingen en organisaties, voortaan zal de Vlaming rechtstreeks vertegenwoordigd worden daar waar belangrijke beslissingen genomen worden. Aangezien in het Europese besluitvormingsproces enkel de afzonderlijke lidstaten van belang zijn, is de Europese eenmaking geen argument tégen maar net een argument vóór de Vlaamse onafhankelijkheid. Enkel op deze manier omzeilen we de Belgische filter, waardoor onze Vlaamse belangen zullen vertegenwoordigd worden.

Vlaanderen is op dit ogenblik wel reeds lid van het Europees Comité der Regio's, maar dit comité heeft weinig tot geen invloed, noch concrete bevoegdheden. Men hoopt dus tevergeefs dat Vlaanderen via dit orgaan een stem kan verwerven binnen de Europese instellingen. Daarom moet Vlaanderen, onder kritische voorwaarden, een

onafhankelijke lidstaat in Europa worden.

Economische argumenten

Hoewel wij als nationalisten verder kijken dan de eenzijdige financieel-economische argumenten, het zogenaamde centennialisme, spreken ook deze argumenten in ons voordeel in het streven naar een onafhankelijk Vlaanderen. Vlaanderen is, samen met Brussel, goed voor 75% van het Bruto Binnenlands Product en zelfs 88% van de Belgische export. Zelfs met het relatief arme Brussel als hoofdstad zou een onafhankelijk Vlaanderen in de top-3 staan van de meest welvarende lidstaten van de EU. Vlaanderen is welvarend, maar elk jaar wordt er meer dan 12,5 miljard euro richting Wallonië en Brussel versluisd. Die miljardentransfers zouden kunnen gebruikt worden om bvb. onze pensioenen veilig te stellen en te verhogen, de loonkostenhandicap weg te werken, sociale woningen te bouwen, er kan ruimte komen voor een belastingverlaging, wat dan weer de economie aanzwengelt,...

De transfers maken dat de reserves die Vlaanderen broodnodig heeft om zijn eigen toekomstige sociale zekerheid veilig te stellen, volledig worden afgeroomd. Ondermeer door de vergrijzing zullen de sociale zekerheidsuitgaven in Vlaanderen verder blijven toenemen. Onze generatie zal die immense lasten van de toekomst moeten dragen. Het is ronduit dramatisch dat daarvoor geen geld opzij wordt gezet. België bouwt bovendien een gigantische schuldenberg op, waardoor de rentesnieuwbal steeds dikker wordt en de lasten voor de toekomstige generaties ondraaglijk zwaar worden.

Het Vlaams Belang mag evenwel de solidariteit tussen de verschillende volkeren niet loslaten. Rijkere volkeren dienen een inspanning te leveren ten bate van de armere. Deze solidariteit moet bovenal vrijwillig zijn, doorzichtig, onderhandeld en uiteraard efficiënt en gecontroleerd. Daarvan is in België helemaal geen sprake. De miljardestroom van Vlaanderen naar Wallonië en Brussel haalt bovendien niets uit. Wallonië én Vlaanderen zitten vast in het Belgische moeras.

Wallonië en Brussel worden op dit ogenblik kapot gesubsidieerd. Ook Waalse professoren geven toe dat men aan de andere kant van de taalgrens in slaap gewiegd wordt door de transfers. Het stopzetten van de transfers zal de Franstalige politici responsabiliseren.

Wallonië is vanzelfsprekend een belangrijke economische partner van Vlaanderen. Er is dan ook geen enkele reden waarom de Vlaamse handel met een onafhankelijk Wallonië anders zou verlopen dan met andere landen.

Komen we in een betere maatschappij terecht?

De uitvinder van het 'cordon sanitaire', Jos Geysels (Groen!), zei ooit: *“Wie zegt dat als België barst, de zon hier morgen elke dag schijnt, maakt de mensen wat wijs?”*. Uiteraard gelooft VBJ ook niet in sprookjes, maar we geloven wel in het realistische project van een onafhankelijk Vlaanderen. Het is m.a.w. geen mirakeloplossing, maar het beste

medicijn tegen de Belgische ziekte van communautaire spanningen, wafelijzerpolitiek, eindeloze onderhandelingen, financiële moerassen, onwerkbare compromissen en een zeer ingewikkelde staatsvorm. Een onafhankelijke Vlaamse staat zal ons de mogelijkheid bieden om de specifieke problemen van Vlaanderen aan te pakken, met eigen accenten en een doelgericht beleid, zonder rekening te moeten houden met een totaal verschillende publieke en politieke opinie in Wallonië. Kortom, een beleid voeren dat beantwoordt aan de specifieke noden en behoeften van de Vlaamse werknemers en werkgevers, aan de wil van de Vlaamse kiezer.

Een eigen gezinsbeleid, een eigen kordate aanpak van criminaliteit en drugs, een eigen oplossing voor de vergrijzing, eigen stimulansen voor Vlaamse ondernemingen en KMO's, een eigen streng maar rechtvaardig immigratie- en assimilatiebeleid, een eigen woonbeleid, een eigen aanpak van de jeugdwerkloosheid, . . . Dit zijn nog maar enkele voorbeelden van bevoegdheden die momenteel verspreid zijn over de verschillende niveaus, maar die volledig "Vlaams" worden in een onafhankelijke Vlaamse staat. Vlaamse onafhankelijkheid hoeft bovendien ook helemaal geen bedreiging te zijn voor onze Waalse vrienden. Integendeel, ook zij hebben immers eigen problemen die een gerichte aanpak vereisen. Weg dus met de Belgische wederzijdse houdgreep!

b) Strategie voor een Onafhankelijk Vlaanderen

België onder curatele

Indien men in Vlaanderen het politieke lef zou hebben om te weigeren toe te treden tot een federale regering dringen onderhandelingen over de splitsing van België zich uiteindelijk op. In het onwaarschijnlijke geval dat de Franstaligen toch toegeven aan de Vlaamse eisen, hebben we pas echt vooruitgang geboekt. Zo niet, dan dringt de Vlaamse onafhankelijkheid zichzelf op en is het Belgische regime in zijn definitieve crisis.

Verhouding met onze zuiderburen

"Waalse vrienden, laat ons scheiden." Wanneer Vlaanderen en Wallonië niet meer moeten trachten om, tegen de wil van de andere in, hun eigen wil door te drijven inzake justitie, economie, mobiliteit, financiën, defensie enz. maar elk hun eigen weg kunnen gaan, vallen enorm veel spanningshaarden weg. Het einde van de politieke unie 'België' betekent echter niet het einde van goede contacten die er heen en weer over de grens bestaan. Vlaanderen heeft immers alle belang bij een goede verstandhouding met zijn buurlanden.

Internationale erkenning

Het volkenrecht geeft geen strikte of allesomvattende regeling over wat er met de rechten en plichten van de opgedoekte staat moet gebeuren. De opvolgersstaten moeten er in ieder geval voor zorgen dat de continuïteit van het openbaar leven wordt gewaarborgd. Het spreekt voor zich dat Vlaanderen en Wallonië rekening zullen moeten houden met

de door België aangegane verdragen.

Het zelfbeschikkingsrecht der volkeren is herhaaldelijk en uitdrukkelijk erkend in verschillende verdragen¹. Het recht op zelfbeschikking is juridisch een universeel recht. De dag dat wij, Vlamingen, beslissen om op eigen benen te staan, moet en zal de internationale politiek de Vlaamse onafhankelijke staat vaststellen en erkennen.

Wat met het koningshuis?

De ‘Van België’s’ hebben nooit aansluiting gezocht bij de meerderheid van de bevolking: de Vlamingen. Het is onaanvaardbaar dat het koningshuis in het huidige België nog een reële politieke rol zou spelen. Terwijl Vlaanderen steeds minder royalistisch wordt, zien we in Wallonië een tegenovergestelde tendens. VBJ ijvert dan ook voor een republikeinse staatsvorm voor Vlaanderen, waar het volk zijn staatshoofd zelf moet kunnen kiezen. Het huidige “*ius sanguine*” (opvolgingsrecht door afstamming) is niet democratisch. Monarchie rijmt niet op democratie!

c) Een Vlaamse staat: Republiek Vlaanderen

Efficiënt bestuur en directe democratie

Het democratisch deficit van België is een zoveelste reden waarom België moet verdwijnen. België is geen democratie. In België is geen volwassen maatschappelijk debat mogelijk. Wat nog maar eens duidelijk bewezen werd door de pogingen van het regime om politieke partijen zoals het Vlaams Blok uit te sluiten. In België zijn geen nationale referenda mogelijk omwille van een potentieel meningsverschil tussen de Vlaamse en Waalse publieke opinie. Een referendum zou deze kloof dan ook zonder meer blootleggen en tot een impasse leiden. Dat bleek in 1950 met de Koningskwestie.

België is een monarchie die geleid wordt door een regime (een koning en een hofhouding) dat er in de eerste plaats naar streeft om zijn eigen privileges veilig te stellen. Als er een conflict is tussen die privileges en het belang van Vlaanderen (of de wil van de Vlamingen), dan wordt er steevast gekozen voor de privileges van het regime.

Belangrijk is dus dat die onafhankelijke Vlaamse staat wél een fundamenteel democratische staat wordt, waar er wel plaats is voor referenda en volksraadplegingen, waar er wel een maatschappelijk debat mogelijk is, waar er geen politieke partijen zomaar worden uitgesloten. Voor VBJ moet die Vlaamse staat dan ook een republiek worden. De politiek wordt een “*res publica*” (de zaak van iedereen).

Politieke organisatie

Het is mogelijk om de instellingen drastisch af te slanken. België is nu een onwerkbaar

¹ Bvb.: EcoSoC-verdrag van 1966, BUPO-verdrag van 1966, slotakte van Helsinki in 1975 en in de slotverklaring van de Wereldconferentie van Mensenrechten te Wenen in 1993

kluwen van zes regeringen en zeven parlementen. Het onafhankelijke Vlaanderen moet bestuurd kunnen worden door één regering en één parlement. De ontvetting van de staat kan nog verder doorgevoerd worden door de afschaffing van het provinciale bestuursniveau.

Subsidiariteit

Met een onafhankelijk Vlaanderen kan een samenleving worden ingericht met respect voor het subsidiariteitsbeginsel. De arbeidsmarkt, justitie, de vergrijzingproblematiek en zoveel andere domeinen waarin de situatie in Vlaanderen en Wallonië enorm verschilt, hebben een efficiënte aanpak nodig op Vlaams niveau.

De werkloosheid in Vlaanderen is bvb. op dit ogenblik van een andere aard dan de werkloosheid in Wallonië: in Wallonië is er meer structurele werkloosheid en jeugdwerkloosheid. In een onafhankelijk Vlaanderen zou men een economisch beleid en een werkgelegenheidsbeleid kunnen voeren dat specifiek op de Vlaamse situatie is afgestemd. In een onafhankelijk Vlaanderen hebben de Vlamingen zelf alle hefboomen in handen om voor een gunstig investeringsklimaat te zorgen.

Een Vlaamse sociale zekerheid zou aan Vlaanderen de kans geven om eigen klemtonen te leggen inzake ziekteverzekering en gezondheidszorg. De inkomsten van de Vlamingen zouden dan kunnen gebruikt worden voor het financieren van een eigen tewerkstellingsprogramma, een aangepast pensioenbeleid en een eigen gezinsbeleid.

Grondwet

Het Vlaams Belang beschikt al enkele jaren over een proeve van een Vlaamse Grondwet. Het is echter aan het Vlaams parlement om een tekst tot grondwet te vormen, waarin de rechten en vrijheden worden gewaarborgd, de taken van de overheid worden toegekend en de scheiding der machten wordt beschreven.

CONCLUSIE

België is schadelijk voor Vlaanderen en veroorzaakt enorme financiële, maatschappelijke en morele kosten. Het enige alternatief voor de wederzijdse houdgreep is onafhankelijkheid. VBJ eist dan ook dat Vlaanderen zijn onafhankelijkheid actief voorbereidt en daarvoor over de grenzen van de verschillende partijen heen de handen in elkaar slaat. Alleen in een onafhankelijk Vlaanderen is er een degelijk beleid mogelijk in het belang van de welvaart en het welzijn van ons volk.

2. Een sociaal Vlaanderen

Sociaal zijn betekent dat men zich ten volle integreert in en participeert aan alle facetten van de samenleving en dit doorheen alle lagen van de bevolking. Het is voor ons als sociale jongerenbeweging vanzelfsprekend om op te komen voor een goede zorg voor gehandicapten en bejaarden, voor kinderopvang, voor een degelijk onderwijs, voor een doelmatig jeugdbeleid, voor de belangen van het gezin en de familie, voor de uitbouw van de sociale zekerheid, D.w.z. solidariteit tussen rijk en arm, jong en oud, werkenden en niet-werkenden,

VBJ is sociaal. Het Vlaams Belang heeft als sociale volkspartij altijd gekozen voor het recht van de gewone man in de straat en heeft het niet moeilijk om deze weg verder te bewandelen. Het is nu aan ons om hieraan een positief en dynamisch vervolg te geven.

Een sociale volkspartij

Het is een wijdverbreid misverstand aan te nemen dat een rechtse partij niet tegelijk een sociale partij zou kunnen zijn. Dit misverstand wordt, overigens niet zonder enig eigenbelang, hardnekkig in stand gehouden door linksgeoriënteerde verenigingen, organisaties en partijen.

Dat rechts én sociaal perfect kunnen samengaan, bewijst onze werking. Het Vlaams Blok/Vlaams Belang is vanaf zijn ontstaan een sociale volkspartij. En dit niet alleen in de zin dat het Vlaams Belang de stem en het syndicaat is van de man in de straat, maar ook in de zin dat wij een programma verdedigen dat het sociaal welzijn van alle Vlamingen veilig wil stellen.²

Sociale visie

De sociale zekerheid is en blijft een kerntaak van de overheid en mag dus niet geprivatiseerd worden. Het solidariteitsprincipe is al van bij het begin één van de grondslagen van onze partij. Daarom is VBJ voorstander van een goede, weldoordachte en door de overheid georganiseerde sociale zekerheid. Dat stelsel moet er voor zorgen dat alle Vlamingen een menswaardig bestaan kunnen leiden, ook en vooral wanneer ze het sociaaleconomisch moeilijk hebben of uit de boot dreigen te vallen. VBJ streeft bijgevolg (Vlaams-)nationale solidariteit na. Dat sluit evenwel niet uit dat wij solidair kunnen zijn met minder welvarende volkeren. Deze vorm van solidariteit moet echter steeds op vrijwillige basis gebeuren. Wij hebben in eerste instantie een

² Over solidariteit zegt de beginselverklaring van het Vlaams Belang het volgende:

“Een menswaardige gemeenschap bestaat niet uit geïsoleerde individuen. De vrije mens is immers verankerd in de wezenkenmerken van zijn volk en van zijn cultuur. Solidariteit is de wisselwerking tussen de mens en die kleinere en grotere gemeenschappen waartoe hij behoort. De volksgemeenschap van burgers, die voldoende verbondenheid hebben met elkaar, op grond van culturele identiteit of op grond van een gemeenschappelijke geschiedenis en beschaving, is ter aanvulling van het gezin en de omgeving, een sterke grondslag voor solidariteit met zwakkeren in het algemeen, de gehandicapten en de zieken in het bijzonder. In een gezonde gemeenschap worden de uitwassen van de prestatie maatschappij beteugeld. De overheid speelt hier, met respect voor het subsidiariteitsbeginsel, een weldoordachte rol. Elke generatie maakt volwaardig deel uit van de volksgemeenschap.”

verantwoordelijkheid ten aanzien van ons eigen volk.

Klassenverzoening

Marxisten bekijken onze maatschappij vanuit een totaal achterhaalde klassenstrijd tussen bezitters van het kapitaal en arbeiders/proletariaat. Maar hoe kunnen wij werken aan een duurzame maatschappij als we ons baseren op een permanent sociaal conflict? We mogen niet vervallen in egalitarisme en doen alsof ons volk uit gelijke individuen bestaat. Maar het is evenzeer fout te stellen dat iedereen zijn lot zomaar moet aanvaarden. Wij plaatsen de volksgemeenschap hiertegenover, ieder individu moet volgens zijn of haar mogelijkheden hierin zijn of haar plaats zoeken en vinden, zonder daarbij gedwongen, maar wel begeleid te worden. Deze vrije individuen kunnen zich dan ook enkel ontplooien in gemeenschappelijke structuren zoals het gezin, de familie, de leefgemeenschap en het volk. Wij plaatsen als jongeren tegenover de 'marxistische klassenstrijd' een 'solidaristische klassenverzoening'.

Vlaamse sociale zekerheid

Het verschil tussen Vlaanderen en Wallonië inzake bestedingen voor gezondheidszorg is opvallend. Wallonië geeft per hoofd van de bevolking meer uit aan klinische biologie, medische beeldvorming, geneesmiddelen, raadplegingen bij specialisten en verpleegdagprijs. VBJ eist dat beide gemeenschappen zélf betalen voor die klemtoonverschillen. Daarenboven zou een splitsing van de federale sociale zekerheid ook een einde maken aan de versnippering van een groot deel van de bevoegdheden en alzo homogene bevoegdheidspakketten creëren, in afwachting van volledige onafhankelijkheid.

VBJ ijvert dan ook voor een door de Vlaamse staat georganiseerde sociale zekerheid.

Het gezin

Het klassieke gezin, een duurzame relatie tussen een man en een vrouw, is de eerste opvoeder van de kinderen en dient een onvervangbare leermeester van waarden en normen te zijn. Wie zelfs onbewust deze gezinsinstelling aanvalt of banaliseert, brengt onze samenleving in grote moeilijkheden. Stabiele gezinnen maken een zeer groot deel uit van het sociaal kapitaal van Vlaanderen en zijn nog steeds de hoeksteen van onze samenleving. Door de demografische evolutie en het voortdurend stijgend aantal echtscheidingen is het noodzakelijk dat men de nodige aandacht besteedt aan thema's die in verband staan met het gezin. Zo moeten we blijven ijveren voor een actief gezinsbeleid, de wegwerking van de fiscale discriminatie van gehuwde echtparen, verhoging kinderbijslag, de invoering van een opvoederloon, betaalbare en kwaliteitsvolle kinderopvang en een volwaardig sociaal statuut voor onthaalouders.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. Maar zonder gezinnen evenzeer geen toekomst. Het probleem van de vergrijzing toont aan dat er gewoon te weinig gezinnen en te weinig kinderen zijn. Het is tijd voor een actief en kindvriendelijk gezinsbeleid en dat

begint vooral bij het stimuleren van een positieve kijk op het gezin, het huwelijk en demografische stabilisering. De toegenomen levensverwachting spoort ons alleen maar aan om te streven naar meer investeringen in 'het gezin'. Twintigers en beginnende dertigers moeten gestimuleerd worden, ook financieel, om een gezin te stichten. Dat vraagt actieve beleidsvorming met bedrijven en werkgevers, loopbaanplanning en nieuwe combinaties van werk en zorg.

Veiligheid

Het recht op veiligheid, de strijd tegen de criminaliteit, is essentieel voor onze samenleving. De overheid moet dit recht aan alle burgers waarborgen. Veiligheid op basis van een harde aanpak van de misdaad en waar nodig een zo krachtdadig mogelijk toegepaste nultolerantie, is voor onze moederpartij altijd een onbetwist thema geweest. Justitie, politie en gevangeniswezen moeten voor deze harde aanpak van criminaliteit instaan.

Ook voor jongeren is het erg belangrijk dat zij onbezorgd en op een veilige manier kunnen buiten komen. Nochtans is dit niet steeds het geval. Denken we maar aan de vele verkeersongevallen, geweldplegingen op tram of bus, ... Ook in het uitgaansleven worden jongeren dikwijls geconfronteerd met drugsoverlast, overlast van (vaak allochtone) hangjongeren, geweld, vandalisme, vervuiling van de openbare ruimte etc. Hierdoor raken zij ontmoedigd en verkiezen ze thuis te blijven, terwijl jongeren net aangemoedigd moeten worden om hun sociale netwerken uit te bouwen.

Drugvrij Vlaanderen

De drugsproblematiek blijft toenemen. Het gebruik blijft stijgen. Niet alleen neemt het aantal regelmatige druggebruikers toe, men begint er ook op steeds jongere leeftijd mee te experimenteren. Het gaat hierbij niet enkel om cannabis, ook het cocaïne-, XTC- en speedgebruik neemt nog steeds toe. Cannabis is niet enkel schadelijk voor de gezondheid, het heeft ook een effect op de gehele maatschappij. Gebruik van drugs brengt tal van negatieve en schadelijke gevolgen met zich mee op fysisch, medisch, psychisch en sociaal vlak. Daarnaast is er ook grote schade die volgt uit de druggerelateerde criminaliteit.

Jongeren hebben recht op drugsvrije scholen en drugsvrij uitgaan. Daarom ijvert VBJ voor de intrekking van het door de toenmalige CVP ingevoerde gedoogbeleid en pleiten wij voor een coherente doeltreffende ontradringsstrategie t.a.v. alle drugs. Druggebruik ontmoedigen en kordaat aanpakken loont. VBJ is dan ook voorstander van een strenge aanpak van de drugmafia en de drughandel, gekoppeld aan zware straffen. Daarnaast moet werk gemaakt worden van een structurele drugpreventie, meer aandacht voor hulpverlening en een nultolerantie van druggebruik in het verkeer.

Armoede en gehandicaptenzorg

Te veel Vlamingen leven net boven of onder het sociale leefminimum en tuimelen bij

de kleinste tegenslag in de armoede. VBJ wenst dat de beschikbare middelen in eerste instantie ten goede komen aan ons eigen volk. De armoede bij ons volk wordt te veel en te vaak onderschat of geminimaliseerd, nieuwe solidariteitsinitiatieven worden dan ook veel te snel gericht op vluchtelingen en illegalen. Ook hier verdedigen we het 'eigen volk eerst'-principe.

Net als onze moederpartij is VBJ van mening dat het morele peil van een samenleving kan afgemeten worden aan de manier waarop ze omgaat met de sociaal minder begunstigen in de maatschappij.

Al van bij het ontstaan van onze partij geven wij aandacht aan de allerzwaksten uit onze samenleving: het ongebooren kind en mensen met een handicap. Wij moeten ons niet schamen voor ons conservatief imago wanneer dit betekent dat wij voorstanders van het leven zijn.

Mensen met een handicap hebben het in onze maatschappij sowieso moeilijker dan anderen. Door een aantal vooroordelen en misverstanden die er nog steeds bestaan t.o.v. sommige handicaps geraken ze steeds moeilijker aan een vaste job. Door bijkomende kosten die specifiek verbonden zijn aan hun handicap hebben ze meer uitgaven. Door de beperkte aangepastheid van gebouwen en het openbaar vervoer wordt hun bewegingsvrijheid beperkt. Dit alles maakt dat het voor deze mensen moeilijk is om zelfstandig te wonen en een eigen leven te leiden.

CONCLUSIE:

VBJ is een sociale organisatie met sociale leden. Wij moeten ervoor zorgen dat ook onze moederpartij deze standpunten in de toekomst (nog meer) in de verf zal zetten. Als jongerenorganisatie blijven we ook in deze een voortrekkersrol opeisen. VBJ verdedigt een programma dat het sociaal welzijn van alle Vlamingen en alle Vlaamse gezinnen wil veiligstellen. Wij zijn ervan overtuigd dat dit streefdoel enkel kan bewerkstelligd worden door de uitbouw van een eigen Vlaams sociaal-zekerheidsstelsel. Het systeem moet gericht zijn op solidariteit tussen generaties, tussen rijk en arm, tussen alleenstaanden en gezinnen, tussen kleine en grote gezinnen, tussen gezonden en zieken, tussen actieven en non-actieven, enz. Het moet ervoor zorgen dat elke Vlaming een menswaardig bestaan kan leiden.

3. Een Vlaams Vlaanderen / Identiteit

Als nationalistische partij moet het Vlaams Belang een hoge strijdvaardigheid aan de dag blijven leggen voor het behoud van onze volkse identiteit en de culturele eigenheid van onze Vlaamse natie en van onze Europese beschaving. De afgelopen drie decennia wijzigde niet alleen het Vlaamse politieke landschap, maar ook onze demografische samenstelling. Op enkele generaties tijd zijn de autochtone Vlamingen in een aantal steden en wijken een minderheid geworden. De grote Europese steden bestaan hoe langer hoe meer uit zogenaamde “*multi-minderheden*”. Op relatief korte tijd zal de Vlaming vreemdeling in eigen land worden indien we deze (demografische) (r)evolutie niet kunnen stoppen. Wij, jonge en Vlaamse nationalist, moeten onze toekomst en die van ons volk doen veiligstellen.

Migratie

Eén van de gevolgen van het gebrek aan cultureel en identitair zelfvertrouwen van de Europese politieke elite, samen met een verval van onze traditionele waarden en normen, is de massale immigratie. De immigratie is al tientallen jaren bezig en wordt alsmar omvangrijker en verwerft steeds meer politiek gewicht. De Belgische overheid heeft daarin een verpletterende verantwoordelijkheid. Door de snelbelgweg verkregen honderdduizenden vreemdelingen, op nog geen tien jaar tijd, zonder strikte integratievoorwaarde de Belgische nationaliteit. Ook de massale regularisaties werken alleen maar in de hand dat jaarlijks duizenden illegalen en zogenaamde asielzoekers het land binnenstromen.

Veel mensen met een andere cultuur en godsdienst komen naar hier. Eens hier aangekomen komen ze in een vacuüm terecht, een identitaire en morele leegte. Ze treffen er bitter weinig respect aan voor de eigen identiteit en nog minder respect voor onze taal en cultuur, enkel een linkse machtselite die haar eigen grote gelijk hoog in het vaandel draagt. Hoeft het ons dan te verbazen dat immigranten ook weinig of geen respect opbrengen voor onze waarden? Naarmate de omvang van de immigratie groter wordt, gaat de linkse elite in West-Europa vanzelf over tot culturele capitulatie. Zij schamen zich voor zichzelf en hun nationale identiteit.

VBJ wil blijven opkomen voor onze culturele eigenheid, voor onze identiteit en dus blijven strijden tegen ieder multiculturalistisch denkbeeld. Vreemdelingen dienen zich aan te passen aan onze waarden en normen en niet omgekeerd. Het lakse Westerse beleid doet momenteel echter het omgekeerde. De voorbeelden die dit illustreren zijn legio, denken we maar aan de invoering van het vreemdelingenstemrecht en het misbruik van gezinshereniging.

Diversiteit en multiculturaliteit zijn niet onze streefdoelen. Harmonie en evenwicht in steden met een etnisch diverse samenstelling kan enkel zonder problemen plaatsvinden indien men uniforme maatstaven voor normen en waarden hanteert en indien iedereen een Leitkultur respecteert en aanvaardt. VBJ pleit dan ook voor een Vlaams Vlaanderen.

Islam

Een van de grootste bedreigingen is de toenemende islamisering van Europa. De aanpassing van vreemdelingen met een islamitische achtergrond verloopt zeer moeizaam. Meestal is er zelfs totaal geen aanpassing. De culturen van die inwijkelingen staan mijlenver af van de onze. Waarden als gelijkheid tussen man en vrouw, vrijheid van meningsuiting en de scheiding tussen kerk en staat – nochtans basisbeginselen van onze Europese democratie – zijn hen veelal vreemd.

Net zoals alle vreemdelingen moeten ook de immigranten van islamitische origine zich aanpassen aan onze normen en waarden. Momenteel is het echter de omgekeerde wereld: sinds de enorme rel rond de Mohammed-cartoons durven vele artiesten niet meer de spot te drijven met de islam (maar tegelijkertijd is het onder mediafiguren ‘bon ton’ om te spotten met de katholieke Kerk en met Christus), in vele West-Europese steden wordt gescheiden zwemmen ingevoerd omdat het islamitische geloof dat voorschrijft, in scholen wordt halal-voedsel aan de leerlingen geserveerd,...

In Vlaanderen moet aan vreemdelingen en inwijkelingen duidelijk gemaakt worden dat zij in de eerste plaats onze wetten moeten respecteren en dat zij zich moeten aanpassen aan onze cultuur, onze normen en waarden, onze leefgewoonten en aan belangrijke traditionele principes van onze beschaving, die zich op het Europees grondgebied hebben ontwikkeld. Voor vreemdelingen en inwijkelingen die dit afwijzen, negeren of bestrijden, moet een terugkeerpolitiek worden ontwikkeld. Aanpassen of oprassen blijft de boodschap van VBJ.

100% Identiteit

Elk individu heeft een eigen identiteit, die uniek is en niet verwisselbaar. Men bezit een eigen identiteit als individu en tegelijkertijd ook als lid van een gezin, als werknemer bij een bedrijf, als lid van een samenleving, als lid van een studentenvereniging, maar ook als lid van een volk of een natie.

Via de nationaliteit beschermt een volk zijn eigenheid, zijn identiteit. Een ‘volk’ is niet eenvoudig te definiëren, maar er zijn belangrijke voorwaarden: leven op gemeenschappelijk grondgebied; samen een aantal normen, waarden en een cultuur delen; een gemeenschappelijke taal spreken en een gemeenschappelijk verleden, afkomst of geschiedenis hebben.

De identiteit als individu, als lid van een gezin of als lid van een studentenvereniging wordt door niemand ontkend. Dit is wel het geval met de identiteit als lid van een volk. Door de politieke en culturele elites in West-Europa wordt het begrip ‘nationale identiteit’ in twijfel getrokken, bestreden, verdacht gemaakt en als taboe behandeld. Sommige auteurs, journalisten, politici en mediafiguren hebben van het bestrijden van de nationale identiteit hun reden van bestaan gemaakt. Niet alleen de Vlaamse politiek-culturele elite, doch ook de koning, de Franstalige en Waalse politici hebben belang bij het bestrijden van het Vlaamse identiteitsbesef en het ondersteunen van de linkse

politiek-culturele kaste. Het is immers makkelijker om te onderhandelen met politici die gebrek hebben aan nationaal en cultureel zelfvertrouwen, met Vlamingen die niet weten wie zij zijn en waar zij voor staan. Onze strijd tegen de massale vervreemding en verloedering van onze cultuur, van onze normen en waarden, heeft dan ook niks te maken met racisme maar alles met identiteit.

100% Identiteit! 0% Racisme!

De weg-met-ons-mentaliteit bij de regerende elite

We komen vrijwel onmiddellijk tot de vaststelling dat een grote bedreiging voor onze Vlaamse en Europese identiteit het tanende zelfvertrouwen is bij de politieke elite door wie wij geërfd worden.

Waar komt dat gebrek aan cultureel en nationaal zelfvertrouwen bij de elites vandaan? De linkse revolutie van mei '68 bracht een vernietiging van traditionele Europese waarden. Het beschavingsrelativisme, het Westerse schuldgevoel en de weg-met-ons-mentaliteit zijn allemaal producten van deze ontwikkeling. Wat begon als een generatieconflict eindigde in een morele leegte. Er kwam niets in de plaats behalve een schuldcultuur die tegenwoordig politieke correctheid wordt genoemd.

De zogenaamde democratisering van 1968 leidde niet tot een sterkere culturele basis maar tot zelfkritiek zonder einde. De progressieve elite ziet West-Europa als de schuld van de slavernij, kolonialisme, armoede in de Derde Wereld en de opwarming van de aarde. De mei '68-beweging is ook verantwoordelijk voor het narcisme en de genotzucht die het traditionele gezin aantasten en die voor een ongekende demografische neergang zorgen. En het heeft de beleidsverantwoordelijken en de media van dit ogenblik opgezadeld met een verblindende ideologie, een eng begrippenkader en zeer beperkte denkpatronen, die het onmogelijk maken om de uitdagingen in de 21ste eeuw aan te gaan.

Culturele capitulatie

Er is een culturele capitulatie aan de gang bij de regerende Europese elites. Die capitulatie wordt bovendien nog aangemoedigd door de Europese Unie en haar instellingen. Om het Europese niveau te versterken werkt de Europese Unie mee aan de verzwakking van het nationale niveau en de nationale identiteit.

De ondermijning van onze identiteit wordt mee veroorzaakt door Europa en zijn zwakke leiders. Zij durven nooit een confrontatie aangaan ter verdediging van onze identiteit en onze waarden. Daarom blijven ze maar toegeven.

Hoop en optimisme

De bevolking, vooral de jongeren en zeker ook in Vlaanderen, beseft dat het de verkeerde kant uitgaat. Jongeren zien hun steden en scholen veranderen. Vlaamse

jongeren worden het mikpunt van overvallen en diefstallen. Meer en meer krijgen ze te maken met bruto geweld. De dagelijkse realiteit, de confrontatie met andere culturen en stelsels van normen en waarden en de ervaring dat die niet altijd beter zijn, zorgen bij jongeren in Vlaanderen en West-Europa voor een toegenomen zelfbewustzijn en cultureel zelfvertrouwen.

De globalisering vergroot bij steeds meer Vlamingen, en zeker ook bij de jeugd, de behoefte aan een veilige en bekende omgeving. Er is duidelijk meer en meer een behoefte om zich te nestelen in de culturele geborgenheid van Vlaanderen, waar men zijn Vlaamse identiteit ten volle kan beleven.

Steeds meer Vlaamse jongeren beseffen dat Vlaanderen nood heeft aan een ander bestuur dat zich niet schaamt voor de Europese beschaving, voor de o.a. Grieks-Latijnse, Keltische, Germaanse en christelijke wortels, maar dat trots is op de Europese waarden. Steeds meer jongeren willen dat Vlaanderen een onafhankelijke natiestaat wordt, geleid door een Vlaams bestuur, dat zelf kan kiezen met welke andere naties in de wereld zij bondgenootschappen afsluit in het belang van de Vlamingen.

100% identiteit bis

Met “100% identiteit” kiezen de Vlaams Belang Jongeren duidelijk voor een radicaal Vlaams-nationalisme waarbij de eigen Vlaamse identiteit voorop staat. In deze tijden van multiculturaliteit en politiek-correct denken probeert men ons af te schilderen als racisten, fascistische en onverdraagbare mensen. Klinkklare onzin natuurlijk. Wij wensen enkel de Vlaming Vlaming te laten zijn in Vlaanderen. Tegenover de multiculturalistische visie waarbij de identiteit van mensen niet telt, plaatsen wij de verscheidenheid van alle volkeren. Laat elk volk zijn eigen identiteit beleven op zijn eigen grondgebied. VBJ wenst niet mee te doen aan de vernietiging van de culturen in de wereld in naam van een vals en vaag ideaal als “multiculturaliteit”. Met “0% racisme, 100% identiteit” wensen wij onze wil uit te drukken om de bescherming van de Vlaamse cultuur voorop te plaatsen. Bescherming tegen de verfransing die gesteund wordt door de Belgische mechanismen. Bescherming tegen de multiculturaliteit die gesteund wordt door de linkse en liberale lobby. Bescherming tegen het liberalisme dat identiteit enkel als een product ziet. Tegenover het anti-Vlaamse, anti-identitaire, antitolerante beleid, plaatsen wij een pro-Vlaamse en pro-identitaire visie waarbij culturen niet langer bedreigd worden. Een visie waarbij culturen in hun eigen land van herkomst zichzelf ten volle kunnen ontwikkelen. 100% Identiteit, 0% Racisme!

CONCLUSIE

VBJ verdedigt de Vlaamse identiteit, deze identiteit is en blijft gekenmerkt door de vier volgende componenten: onze gemeenschappelijke geschiedenis en afkomst, onze taal: het Nederlands, ons Vlaams grondgebied, onze gedeelde waarden en normen: onze Vlaamse cultuur.

In de plaats van een linkse, anti-identitaire elite moet er een onafhankelijk Vlaams bestuur komen, dat trots is op de Europese beschaving. We moeten afrekenen met de zelfhaat en de weg-met-ons-mentaliteit!

Om de problemen die de migratie met zich meebrengt tegen te gaan, moeten we blijven strijden voor een waterdichte immigratiestop en het voeren van een menswaardig terugkeerbeleid. Omwille van een gedeelde identiteit pleit VBJ voor een zo nauw mogelijke samenwerking met Nederland.

SLOT

Uit deze visietekst blijkt het al: de Vlaams Belang Jongeren zijn niet alleen jong, Vlaams en republikeins, wij blijven rebels, radicaal, sociaal en bewust van onze eigen identiteit. Om onze Vlaamse identiteit te bewaren moeten we solidair zijn met ons eigen volk, moeten we de zwakste schakels in de maatschappij blijven ondersteunen en ervoor zorgen dat zij terug sterke schakels worden in onze samenleving. De sterke schakels moeten we blijven consolideren.

RESOLUTIES

ONAFHANKELIJK VLAANDEREN

1. België is een artificiële staat. Vanuit onze nationalistische overtuiging kiest VBJ voor het samenvallen van natie en staat en dus voor een Vlaamse staat door Vlaamse onafhankelijkheid. Het Vlaams Parlement moet zichzelf uitroepen tot Grondwetgevende Vergadering en stelt vanuit die positie een Vlaamse grondwet op.
2. De staatshervormingen en het federalisme zijn op maat gesneden van de franstalige belangen. Consequent Vlaams-nationalistisch, wijst VBJ het meewerken aan staatshervormingen af.
3. Het Belgische democratische deficit is totaal. Onze keuze voor een republiek als staatsvorm voor een onafhankelijk Vlaanderen is dan ook een keuze voor het herstel van de democratie.
4. Het streven naar Vlaamse onafhankelijkheid is geen egoïstisch streven. Een Vlaamse staat zal op evenwaardige basis banden onderhouden met Wallonië. Wallonië is binnen de Belgische structuren een subsidieverslaafde. Vlaamse – en Waalse – onafhankelijkheid geeft Wallonië de kans om af te kicken en orde op zaken te stellen in eigen huis.
5. VBJ wijst erop dat de Vlaamse onafhankelijkheid ook degelijk voorbereid moet worden met het oog op internationale erkenning. Het promoten van de Vlaamse onafhankelijkheid in het buitenland is een prioriteit.

SOCIAAL EN VEILIG VLAANDEREN

1. VBJ is voorstander van een Vlaamse (nationale) solidariteit tussen jongeren en ouderen, tussen rijken en armen, tussen gezonden en zieken. VBJ pleit voor het behoud van de sociale verworvenheden en een eigen Vlaams sociaal zekerheidstelsel gericht op solidariteit. Sociale zekerheid moet een kerntaak zijn van de Vlaamse staat.
2. Het gezin is de hoeksteen van de samenleving en verdient alle bescherming. VBJ wil dat in Vlaanderen een actief en gezinsvriendelijk beleid gevoerd wordt.
3. VBJ pleit voor een structurele aanpak van de armoede bij ons eigen volk (eerst).

4. VBJ wenst een actief beleid voor de zwakkeren uit onze samenleving.
5. VBJ verdedigt het recht op veiligheid voor iedere burger. In het bijzonder moet de overheid waarborgen dat jongeren veilig en drugvrij buiten kunnen komen.

VLAAMS VLAANDEREN / IDENTITEIT

1. VBJ verdedigt de Vlaamse identiteit. Onze Vlaamse identiteit wordt gekenmerkt door:

- Onze gemeenschappelijke geschiedenis en afkomst
- Onze taal, het Nederlands
- Ons Vlaams grondgebied
- Onze waarden en normen, onze Vlaamse cultuur

2. VBJ wil dat Vlaanderen geleid wordt door een onafhankelijk Vlaams bestuur dat trots is op de Europese beschaving en op oa. haar Grieks-Latijnse, Keltische, Germaanse en christelijke wortels. Daarom pleit VBJ ervoor om een halt toe te roepen aan de vervreemding van Vlaanderen en Europa in het algemeen en aan de islamisering in het bijzonder.

3. VBJ wil afrekenen met de zelfhaat en de schuldcultuur van de Belgische regering, de Europese Unie en de Europese politiek-culturele elites.

4. VBJ eist een waterdichte immigratiestop en beschouwt remigratie als een bespreekbare oplossing voor de migranten die zich weigeren aan te passen.

5. VBJ wil dat Vlaanderen zelf kan beslissen met welke andere naties bondgenootschappen worden afgesloten. Omwille van onze gemeenschappelijke taal en cultuur pleit VBJ voor een zeer nauwe samenwerking met Nederland.